Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 4060/89

z dnia 21 grudnia 1989 r.

w sprawie zniesienia kontroli przeprowadzanych na granicach Państw Członkowskich w dziedzinie transportu drogowego i żeglugi śródlądowej

(Dz.U. L 390 z 30.12.1989, str. 18)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3356/91 z dnia 7 listopada 1991 r.	L 318	1	20.11.1991

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 4060/89

z dnia 21 grudnia 1989 r.

w sprawie zniesienia kontroli przeprowadzanych na granicach Państw Członkowskich w dziedzinie transportu drogowego i żeglugi śródlądowej

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 75,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

osiągnięcie swobody świadczenia usług w dziedzinie transportu stanowi ważny element wspólnej polityki transportowej wynikającej z Traktatu i, jednocześnie, celem tej polityki jest zwiększenie płynności przepływu różnych środków transportu we Wspólnocie;

do dnia 31 grudnia 1992 r. Wspólnota będzie przyjmować środki mające na celu stopniowe ustanowienie rynku wewnętrznego, który obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału zgodnie z przepisami Traktatu;

zgodnie z Białą Księgą Komisji Komisja przedstawi Radzie wniosek w celu zniesienia kontroli granicznych i formalności związanych ze środkami przewozu śródlądowego oraz dokumentacją;

zgodnie z obowiązującymi wspólnotowymi i krajowymi przepisami prawa w dziedzinie przewozu drogowego i śródlądowego transportu wodnego Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole, przeglądy i badania, dotyczące właściwości technicznych, zezwoleń i innej dokumentacji, którym muszą odpowiadać pojazdy i statki śródlądowych dróg wodnych; te kontrole, przeglądy i badania są powszechnie nadal uzasadnione w celu uniknięcia zakłóceń w organizacji rynku transportowego i dla zapewnienia bezpieczeństwa dróg i śródlądowych dróg wodnych;

zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa Państwa Członkowskie mają swobodę w organizowaniu i przeprowadzaniu wyżej wymienionych kontroli, przeglądów i badań, według ich uznania, lecz w praktyce przeprowadzają je na swoich granicach;

takie kontrole, przeglądy i badania mogą być przeprowadzane z równą skutecznością na całym terytorium zainteresowanych Państw Członkowskich, i dlatego przekraczanie granicy nie powinno stanowić pretekstu do przeprowadzania tych działań,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do kontroli przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie na mocy prawa wspólnotowego lub krajowego w dziedzinie transportu drogowego i żeglugi śródlądowej, dokonywanego środkami transportu zarejestrowanymi lub dopuszczonymi do ruchu w jednym Państwie Członkowskim.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

([1]) Dz.U. C 58 z 7.3.1989, str. 7.
([2]) Dz.U. C 158 z 26.6.1989, str. 55.
([3]) Dz.U. C 194 z 31.7.1989, str. 24.

▼B

a) „granica” oznacza albo granicę wewnętrzną we Wspólnocie, albo granicę zewnętrzną, w przypadku gdy przewóz między Państwami Członkowskimi pociąga za sobą przejazd przez państwo trzecie;

b) „kontrola” oznacza kontrolę, badanie, przegląd lub formalność dokonywane na granicach Państw Członkowskich przez władze krajowe, które oznaczają zatrzymanie lub utrudnienie w swobodnym przepływie pojazdów lub statków.

Artykuł 3

Kontrole określone w Załączniku, przeprowadzane zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego lub krajowego w dziedzinie transportu drogowego i żeglugi śródlądowej między Państwami Członkowskimi, nie będą już przeprowadzane jako kontrole graniczne, lecz wyłącznie jako część normalnych procedur kontrolnych wykonywanych w sposób niedyskryminujący na całym terytorium Państwa Członkowskiego.

▼M1

Artykuł 3a

Jeżeli to konieczne, Komisja zaproponuje zmiany do Załącznika w celu wzięcia pod uwagę rozwoju technologicznego w dziedzinie objętej niniejszym rozporządzeniem.

▼B

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1990 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ 1

PRAWO WSPÓLNOTOWE

Dyrektywy

a) artykuł 1 ust. 4 dyrektywy Rady 86/364/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. dotyczącej dowodu zgodności pojazdów z dyrektywą 85/3/EWG w sprawie ciężaru, wymiarów i niektórych innych właściwości technicznych niektórych pojazdów drogowych ([1]), który stanowi, że pojazdy mogą podlegać, w kwestii wspólnych norm dotyczących ciężaru, wyrywkowym kontrolom, a w kwestii wspólnych norm dotyczących wymiarów, jedynie kontrolom w przypadku, gdy zachodzi podejrzenie niezgodności z dyrektywą 85/3/EWG ([2]), ostatnio zmienioną dyrektywą 89/461/EWG ([3]), i dyrektywą 88/218/EWG ([4]) oraz z dyrektywą 88/218/EWG zmieniającą dyrektywę 85/3/EWG, która odnosi się do szeregu przepisów ustanawiających kontrole mechanicznie chłodzonych urządzeń;

b) artykuł 5 ust. 3 dyrektywy Rady 77/143/EWG z dnia 29 grudnia 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących badań technicznych pojazdów mechanicznych i ich przyczep ([5]), zmienionej dyrektywą 88/449/EWG ([6]), który stanowi, że każde Państwo Członkowskie uzna dowód zaliczenia przez pojazd badania technicznego wystawiony w innym Państwie Członkowskim. Ten dowód uznania oznacza, że weryfikacja przez władze krajowe może być przeprowadzona w dowolnym miejscu na ich terytorium;

c) artykuł 2 ust. 5 dyrektywy Rady 84/647/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy ([7]), który ustanawia, że dowód zgodności z dyrektywą stanowią określone dokumenty, które muszą znajdować się w wynajętym pojeździe, tzn. umowa najmu i umowa o pracę kierowcy;

d) artykuł 3 ust. 2 dyrektywy Rady 65/269/EWG z dnia 13 maja 1965 r. dotyczącej ujednolicenia niektórych zasad odnoszących się do pozwoleń na przewóz drogowy rzeczy między Państwami Członkowskimi ([8]) zmienionej dyrektywami 83/572/EWG ([9]) i 85/505/EWG ([10]), który stanowi, że pozwolenia należy przewozić w pojeździe i okazywać na żądanie każdemu krajowemu urzędnikowi upoważnionemu do przeprowadzania kontroli;

e) artykuł 3 ust. 3, 4 i 5 dyrektywy Rady 76/135/EWG z dnia 20 stycznia 1976 r. w sprawie wzajemnego uznawania świadectw zdolności żeglugowej statków żeglugi śródlądowej ([11]), zmienionej dyrektywą 78/1016/EWG ([12]), który stanowi, że świadectwo zdolności żeglugowej, świadectwa oraz pozwolenia muszą być okazywane na żądanie władz krajowych;

f) artykuł 17 ust. 1 dyrektywy Rady 82/714/EWG z dnia 4 października 1982 r. ustanawiającej wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej ([13]), który stanowi, że Państwa Członkowskie mogą w dowolnym czasie skontrolować, czy statek posiada ważne świadectwo zgodne z dyrektywą;

Rozporządzenia

([1]) Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 48.
([2]) Dz.U. L 2 z 3.1.1985, str. 14.
([3]) Dz.U. L 226 z 3.8.1989, str. 7.
([4]) Dz.U. L 98 z 15.4.1988, str. 48.
([5]) Dz.U. L 47 z 18.2.1977, str. 47.
([6]) Dz.U. L 222 z 12.8.1988, str. 10.
([7]) Dz.U. L 335 z 22.12.1984, str. 72.
([8]) Dz.U. 88 z 24.5.1965, str. 1469/65.
([9]) Dz.U. L 322 z 28.11.1983, str. 33.
([10]) Dz.U. L 309 z 21.11.1985, str. 27.
([11]) Dz.U. L 21 z 29.1.1976, str. 10.
([12]) Dz.U. L 349 z 13.12.1978, str. 31.
([13]) Dz.U. L 301 z 28.10.1982, str. 1.

▼B

a) artykuł 9 i 10 rozporządzenia nr 117/66/EWG z dnia 28 lipca 1966 r. w sprawie wprowadzenia wspólnych reguł w odniesieniu do międzynarodowych przewozów pasażerskich autokarowych i autobusowych ([1]), które dają każdemu urzędnikowi upoważnionemu do kontroli prawo do weryfikacji i kontroli świadectw i dokumentów przewidzianych w rozporządzeniu i ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1016/68 ([2]), zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 2485/82 ([3]) (świadectwo dla transportu pracowników autokarem lub autobusem; oraz rejestr list pasażerów w odniesieniu do przewozów sporadycznych);

b) artykuł 17 i 18 rozporządzenia Rady nr 516/72/EWG z dnia 28 lutego 1972 r. w sprawie wprowadzenia wspólnych zasad w odniesieniu do autokarowych i autobusowych połączeń wahadłowych między Państwami Członkowskimi ([4]), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2778/78 ([5]), które stanowią, że pozwolenie, lista pasażerów oraz pasażerskie dokumenty podróży określone w rozporządzeniu i ustanowione w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1172/72 ([6]) należy przewozić w pojeździe i okazywać na żądanie każdemu urzędnikowi upoważnionemu do przeprowadzania kontroli;

c) artykuł 17 rozporządzenia Rady nr 517/72/EWG z dnia 28 lutego 1972 r. w sprawie wprowadzenia wspólnych zasad w odniesieniu do przewozów autokarowych i autobusowych regularnych oraz wyspecjalizowanych między Państwami Członkowskimi ([7]), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1301/78 ([8]), który stanowi, że pozwolenie przewidziane w art. 3 tego rozporządzenia i ustanowione w rozporządzeniu Komisji nr 1172/72 należy przewozić w pojeździe i okazywać na żądanie każdemu urzędnikowi upoważnionemu do przeprowadzania kontroli;

d) artykuł 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3820/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego ([9]), który daje Państwom Członkowskim prawo do podejmowania środków obejmujących, między innymi, organizację, procedury i środki systemu kontroli w celu zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia;

e) artykuł 19 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym ([10]), który daje Państwom Członkowskim prawo do podejmowania środków obejmujących, między innymi, organizację, procedury i środki przeprowadzania kontroli w celu zapewnienia zgodności urządzeń z przepisami rozporządzenia;

f) artykuł 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3164/76 z dnia 16 grudnia 1976 r. w sprawie kontyngentów wspólnotowych w odniesieniu do przewozu drogowego rzeczy między Państwami Członkowskimi ([11]), ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1841/88 ([12]), który stanowi, że pozwolenie wspólnotowe należy okazywać na żądanie każdemu urzędnikowi upoważnionemu do przeprowadzania kontroli.

([1]) Dz.U. 147 z 9.8.1966, str. 2688/66.
([2]) Dz.U. L 173 z 22.7.1968, str. 8.
([3]) Dz.U. L 265 z 15.9.1982, str. 5.
([4]) Dz.U. L 67 z 20.3.1972, str. 13.
([5]) Dz.U. L 333 z 30.11.1978, str. 4.
([6]) Dz.U. L 134 z 12.6.1972, str. 1.
([7]) Dz.U. L 67 z 20.3.1972, str. 19.
([8]) Dz.U. L 158 z 16.6.1978, str. 1.
([9]) Dz.U. L 370 z 31.12.1985, str. 1.
([10]) Dz.U. L 370 z 31.12.1985, str. 8.
([11]) Dz.U. L 357 z 29.12.1976, str. 1.
([12]) Dz.U. L 163 z 30.6.1988, str. 1.

▼**M1**

CZĘŚĆ 2

PRAWO KRAJOWE

a) Kontrole praw jazdy osób prowadzących pojazdy do przewozu towarów i osób

b) Kontrole odnoszące się do środków transportu towarów niebezpiecznych, w szczególności:

  i) Dokumentów

    — Świadectw szkolenia kierowcy

    — Instrukcji bezpieczeństwa

    — Świadectw potwierdzenia (ADR lub normy ekwiwalentne)

    — Kopii odstąpienia, jeżeli stosowne (ADR lub normy ekwiwalentne)

  ii) Identyfikacji pojazdu przewożącego towary niebezpieczne

    — Pomarańczowego pasa

      — zgodności

      — umieszczenia na pojeździe

    — Tablicy ostrzegawczej na pojeździe

      — zgodności

      — umieszczenia na pojeździe

    — Tablicy identyfikacyjnej cysterny (dla cystern umocowanych, zdejmowanych lub zbiornikowych)

      — obecności i czytelności

      — daty ostatniej kontroli

      — pieczęci organu dokonującego kontroli

  iii) Wyposażenia pojazdu (ADR lub normy ekwiwalentne)

    — Dodatkowej gaśnicy

    — Wyposażenia specjalnego

  iv) Ładunku pojazdu

    — Przeładowania (zgodne z pojemnością baku)

    — Zabezpieczenia pakunków

    — Przestrzegania zakazu ładunków mieszanych

c) Kontrole odnoszące się środków transportu szybko psujących się artykułów żywnościowych, w szczególności:

  i) Dokumentów

    — Świadectw zgodności dla wyposażenia

  ii) Wyposażenia specjalnego używanego do przewozu szybko psujących się artykułów żywnościowych:

    — Tablicy zgodności

    — Znaków identyfikacyjnych

  iii) Działania specjalnego wyposażenia

    — Warunków temperaturowych.